

Vi er en gruppe af bekymrede borgere, der sætter spørgsmålstegn ved nogle af påstandene i materialet fra Vennerslund Energipark

Kan vind- og solkraft erstatte diesel?

På Vennerslunds Gods hjemmeside kan man læse flg.:

"Med sin beliggenhed ud til motorvej E47 på Nordfalster ønsker Vennerslund Gods at etablere en energi- og naturpark. Energiparken skal bestå af seks vindmøller og ca. 50 ha solceller. En del af energien skal anvendes i landbrugsdriften med henblik på at erstatte diesel og andre fossile brændsler."

Man fremhæver gang på gang omstillingen fra brug af diesel til el i godsets landbrugsdrift som en mulighed for at spare CO2. Men er det overhovedet muligt at omlægge landbrugsdriften fra diesel til el? Ikke ifølge den forskningsrapport, som er udarbejdet i et samarbejde mellem Vennerslund Gods og DTU. Her kan man læse, at dieseldrevne maskiner ikke umiddelbart kan erstattes af maskiner, der er drevet af alternativt brændstof som f.eks. elektricitet, da de endnu ikke findes på markedet.

Selv hvis de store landbrugsmaskiner til el var køreklar, måtte man undre sig over, at omlægningen fra diesel til el spiller så stor en rolle i præsentationen af Vennerslunds projekt. Hvis man omlagde både landbrugsmaskiner, korntørreri og opvarmning af godsets bygninger til el, skulle der kun bruges 0,93 GWh el om året. Det fremgår af rapporten fra Vennerslund og DTU. Hvorfor så bygge et anlæg, der skal levere 142 GWh pr. år, altså 150 gange mere strøm, end der er brug for til selvforsyning?

Elektrificering af traktorer står for 0,61 GWh af de 0,93 GWh, som driften af godset ville kunne aftage, hvis altså de traktorer var udviklet og klar til drift. Dermed skal godset altså foreløbig kun bruge 0,32 GWh om året. Så bliver der godt nok meget strøm til overs!

Ladestationer til elbiler?

Vi har i et tidligere OBS fortalt om, at Vejdirektoratet ikke har planer om at anlægge en ny rasteplass nord for motorvejen ved Dronninghave. Der er heller ingen aktuelle planer om at opsætte serviceanlæg på den eksisterende rasteplass syd for motorvejen. Men selv hvis man opnåede tilladelse til at opsætte ladestanderne her, ville man støde på et stort problem: hvordan sikrer man en konstant forsyning til ladestanderne, når energikilden er fuldstændig afhængig af vejr og vind?

Rapporten regner meget optimistisk med, at 53.000 biler om året skal oplades ved anlægget i 2025, og det tal forventes at stige til 106.000 i 2030, når Fehmarn-forbindelsen er etableret.

Rapporten nævner kun i en parentes, at der allerede er et ladeanlæg på Farø. I de øvrige beregninger hævder man, at der ikke findes nogen ladestationer mellem Tappernøje og Rødbyhavn. Man mener derfor, at 40 % af alle elbiler, som kører på strækningen, vil have brug for opladning ved Dronninghave. Hvis man virkelig satser på at kunne forsyne så mange biler med strøm, er forsyningssikkerheden fuldstændig afgørende.

Bilerne skal stadig kunne køre på vindstille, overskyede dage. Hvordan vil man sikre, at man kan levere strøm nok under disse betingelser? Det kan formentlig kun lade sig gøre, hvis man tilslutter anlægget til det kollektive el-net, og så er der ikke længere tale om "lokal grøn strøm".

Strøm til lokale virksomheder, ladestandere mv.

I et tidligere OBS har vi vist, at det ikke er i overensstemmelse med elforsyningsloven at levere strøm direkte til virksomheder og ladestationer. Men selv hvis man måtte, ville Vennerslund-projektet stadig stå med problemet med at sikre en stabil forsyning.

I rapporten fra Vennerslund og DTU har man undersøgt muligheden for at levere el til Sukkerfabrikken i Nykøbing. Her har man konstateret, at i kampagnen fra november til januar bruges der så store mængder energi, at Vennerslund-anlægget slet ikke kan følge med. Men også i perioden uden for kampagnen ville der opstå problemer med forsyning. Forskerne bag rapporten fra Vennerslund og DTU har regnet sig frem til, at der vil være ca. 26 dage om året, hvor Vennerslund-anlægget ikke kan levere den krævede strøm til Sukkerfabrikken, fordi der mangler sol og vind. Igen kan det konstateres, at denne energikilde er meget ustabil, og at det ikke giver mening at trække kabler hen over store afstande, for at virksomheder kan komme til at bruge "lokal, grøn energi". Det hører med til billedet, at Sukkerfabrikken også har udtrykt interesse for det biogasanlæg, som er under overvejelse ved Eskilstrup. Så Sukkerfabrikken lægger ikke sine æg i én kurv, men er åben over for flere muligheder for grøn energi. Biogasanlægget ville kunne levere den fornødne mængde stabil energi til Sukkerfabrikken.

Men hvad skal al den strøm så bruges til?

Når det kommer til stykket, er Vennerslund Energipark et stort industriprojekt, som producerer langt mere strøm, end der på nogen måde kan og må bruges lokalt.

Så hvad handler dette egentlig om? Projektejer taler om bæredygtighed, lokal tilknytning og ansvarlighed. Når vi går tingene efter i sømmene, er det svært at få øje på en reel og troværdig "jord til lokalt bord"-model for produktion af el og CO₂-reduktion. Det handler snarere om at producere meget store mængder el, som på et tidspunkt kan afsættes til el-nettet. Det handler måske også om at gøre noget benarbejde og skabe et aktiv, som andre store spillere på el-markedet bagefter kunne komme og opkøbe. Det handler slet og ret om en simpel kalkule: hvordan kan man optimere sin indtjening? Det er der jo i og for sig ikke noget galt i. Enhver virksomhedsejer må tænke på sin bundlinje og søge de bedste muligheder for at opnå profit. Det bør man stå ved.

Hvad enten man høster sukkerroer, majs, byg eller strøm på sine marker, skal det ske i respekt for gældende love og planer samt, ikke mindst, for naturen og de naboer, hvis liv bliver påvirket af de valg, lodsejeren og kommunen tager.

Skriv til info@bevarroen.dk for mere information.

Bevar Roen

www.bevarroen.dk